

Bemærkninger til lovforslaget

Lov nr. 209 af 13. maj 1981 om tilskud til vikarordninger gav landbrugsministeren bemyndigelse til i finansårene 1981–1990 at yde tilskud til vikarordninger inden for jordbruget. Med lov nr. 276 af 2. maj 1990 blev denne bemyndigelse forlænget til også at omfatte finansåret 1991.

Ved nærværende lovforslag foreslås, at den nævnte bemyndigelse forlænges uden tidsbegrænsning.

Om behandlingen af den gældende lov henvises til Folketingstidende 1980–81: 5395, 6045, 10247, 10329, A: 3203; B: 577; C: 477, og 1989–90: 7430, 8269, 8749, 8877, A: 5233; B: 767; C: 513.

Ved lovforslaget er det forudsat, at administrationen af loven fortsat skal bygge på de hidtil gældende principper og regler med de nedenfor anførte ændringer.

Hjemlen til at yde tilskud til løn m.v. til foreningernes fastansatte arbejdsfordelere, foreningernes administrationsomkostninger samt til samordning af foreningernes virksomhed foreslås ophævet. Efter den gældende lovs § 3, nr. 1 og 2, kan der ydes sådanne tilskud til administrationen, herunder til samordning af foreningernes virksomhed. I overensstemmelse med bemærkningerne til 1981-lovforslaget blev tilskuddet til administration ydet med 90 pct. i det første år, 80 pct. i det andet år og 70 pct. i det tredje år. Derefter er tilskuddet blevet nedtrappet til 0 i det tiende år i takt med udbygningen af foreningerne. Det var i lovforslaget forudsat, at foreningerne skulle udbygges i løbet af en 10-årig opbygningsperiode. De eksisterende foreninger dækker nu hele landet og må anses for at være udbygget til bæredygtige enheder. Der er derfor ikke længere behov for en hjemmel til at yde tilskud til administration af foreningerne. Hjemlen til at yde tilskud til samordning ophæves samtidig. De lokale foreninger må anses for udbygget til bæredygtige enheder, og det offentlige tilskud til samordningsfunktionen var begrundet i de særlige opgaver, der har været knyttet til udbygningsfasen. Samordningen ved landsarbejdsfordelerfunktionen forudsættes opretholdt, men udgifterne hertil afholdes ligesom for de lokale arbejdsfordelers virksomhed af foreningerne.

Tilskud til vikarbistand ved kortvarig sygdom vil fortsat blive ydet i op til 13 uger, i særlige tilfælde op

til 26 uger. Praksis med tilskudsberettiget bistand i op til 13 uger ved uarbejdsdygtighed ved graviditet og barsel vil blive videreført. Ligeledes vil der som hidtil i særlige tilfælde kunne ydes vikarbistand i forbindelse med ægtefælles eller samlevers død.

Reglerne om tilskud til vikarbistand i forbindelse med efteruddannelse af jordbrugere foreslås opretholdt. Tilskuddet foreslås nedsat til samme sats som ved sygdomsafløsning. I øjeblikket ydes et højere vikartilskud ved efteruddannelse end ved sygdomsafløsning.

Det er hensigten at gøre foreningerne medansvarlige for finansiering af uddannelse af vikarer. Fra 1992 vil tilskuddet til uddannelse af vikarer derfor blive nedsat fra de nuværende 100 pct.'s dækning af udgifterne til 60 pct. Hvis der efter anden lovgivning kan opnås tilskud til denne aktivitet, vil tilskuddet efter vikarloven blive tilsvarende nedsat eller bortfalde.

Tilskuddet til efteruddannelse af arbejdsfordelere bortfalder helt, eftersom denne udgift må betragtes som en administrationsudgift.

I lyset af de nye regler om frivillig sygedagpengeforsikring for selvstændige, der trådte i kraft i april 1990, foreslås en tilpasning af tilskuddet ved sygdomsafløsning. Landmænd, som hidtil ikke har kunnet drage fordel af sygedagpengeordningen på grund af for lav dagpengegivende erhvervsindtægt, vil nu kunne opnå et beløb, der svarer til $\frac{2}{3}$ af det maksimale dagpengebeløb.

Tilskuddet til sygdomsafløsning i 1990 er fastsat til 70,00 kr. pr. afløsnings-time. For 1991 forventes fastsat et tilskud på ca. 66 kr. pr. time, idet der skønnes 1,4 mill. timers sygdomsafløsning med tilskud. Tilskuddet fastsættes først endeligt i marts måned 1991 i forbindelse med godkendelse af foreningernes regnskaber for 1990. For 1992 skønnes der at være mulighed for at yde tilskud på 60 kr. pr. time, idet der anslås omkring 1,5 mill. timers sygdomsafløsning med tilskud. For 1993 og 1994 forudsættes tilskuddet fastholdt til 60,00 kr. pr. time.

Lovforslagets økonomiske konsekvenser

Efter lovforslaget og den gældende lov forventes statens udgifter at udgøre følgende beløb: